

Lại Thêm Một Buổi Chiều

...rồi thì chiều lại lạnh!

California kỳ...Nắng chỉ thấy ban ngày...Chiều gió bay bay bay, mang về lạnh chất ngất!

Trên sân, trên mặt đất, hoa đào rơi rơi rơi. Mùa Xuân lưu luyến người mà tả tơi là đó?

Khi không trời nổi gió làm nhớ thơ Thế Viên *Sáng nay trên bờ sông thấy em bên song cửa mây trắng trôi tằm ngàn tóc em vàng một nửa anh nhìn xa chợt nhớ trăng mùa Thu năm nao...soi bóng người song cửa lòng bỗng dựng nghẹn ngào vì sao tôi thương nhớ bởi vì quá nhớ thương?*

Chiều vẫn chiều mơn mơn hay hồn mình mơ mộng hay vì gió nổi sóng trên mặt biển Thái Bình?

Lại nhớ quá quê mình, con đường đèo đổ dốc, mưa bay trên Chùa Phật, mưa nghiêng mái Nhà Thờ...

Mưa ơi mưa Càbeu! Mưa ơi mưa Eo Gió! Em đang mặc áo đỏ, đóm lửa một mùa Đông...

*

Khi không chiều mênh mêng! Đường Bà Trưng chắc lá thông đang bay lả tả...nhớ quá phần thông vàng...

Là tôi rất nhớ nàng nốt ruồi son trên ngực...nhớ cả giọt nước mắt...thôi em đi, chào anh!

Tôi đi đường quẩn quanh, em thì ra đại hải. Chân mây nhìn xa ngái, ai thác mà Lãng Cô?

Ôi Huế mình ở mô mà chiều nay nổi gió? California, ngộ, ở hoài và nhớ nhung...

Ở đây cũng có thông, nhớ núi rừng Đà Lạt. Em ơi mình mất mát từng chút một Quê Hương!

Bài thơ này dễ thương câu nào em có thấy?

Trần Vấn Lệ